

Pavao Matija Sučić biskup bosanski ili đakovački i srijemski (11. siječnja 1767.-13. travnja 1834.)

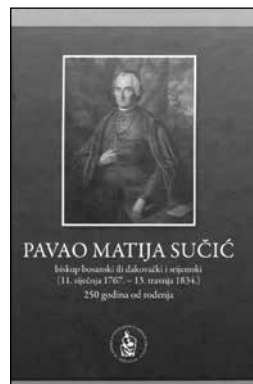
250 godina od rođenja: zbornik radova s međunarodnog znanstvenog skupa održanog 15. prosinca 2017. u Đakovu i 8. ožujka 2018. u Subotici

Zavod za znanstveni rad u Đakovu, Zagreb- Đakovo, 2018., str. 211.

Prošlost Đakovačke i Srijemske biskupije, danas Đakovačko-osječke nadbiskupije obilježili su događaji i biskupi koji su svaki u svom vremenu djelovali u narodu s narodom. Jedan od tih biskupa bio je i Pavao Matija Sučić, čovjek izvrsne naravi, jasnog suda, rječita govora, uzornog i privlačnog vladanja, mudroga djelovanja, čovjek poštovanja i ugleda. Rodio se u Subotici 11. siječnja 1767. godine kao sin plemenitog oca Ivana i majke Rozalije. Školsko obrazovanje stekao je u Stolnom Biogradu. Filozofiju je studirao u Rimu, a teologiju u Egeru, Pešti te u Beču. Za svećenika je zaređen 1790. godine. Službovao je u različitim župama Kalačko-bačke nadbiskupije, bio župnik u Subotici, imenovan kanonikom, pa stolnobiogradskim i konačno đakovačkim biskupom. Preminuo je u Đakovu 13. travnja 1834. i pokopan u kripti stare katedrale.

Međunarodni znanstveni skup održan je 15. prosinca 2017. u Đakovu i 8. ožujka 2018. u Subotici, a plod njegova djelovanja je ovaj zbornik u kojem pisani materijali bivaju dostupni široj javnosti.

Vladimir Nimčević u radu naslovljenom „*Izvori za povijest obitelji Sučić u Subotici (do kraja prve polovice 18. stoljeća)*” nastoji dati što potpuniju predodžbu o najstarijim izvorima na prostoru grada Subotice (Povijesni arhiv, Arhiv Franjevačkog samostana svetog Mihovila) koji se odnose na spomenu-tu obitelj pri tome ističući kritičku analizu relevantnih izvora u radovima dr. Ante Sekulića i mr. Bele Tonkovića.

Autor Robert Skenderović u radu „*Kapetanska plemićka porodica Sučića u životu Subotice u 18. i 19. stoljeću*” donosi razvoj, ulogu i kontekst djelovanja jedne od najvažnijih (ako ne i najvažnije) subotičke obitelji toga doba. Povijest ove obitelji svjedoči o važnoj vojničkoj, gospodarskoj i političkoj ulozi koju su Hrvati imali na prostoru između Drave i Tise u navedenom razdoblju.

„*Subotilčki župnik Pavao Matija Sučić Pačirski 1804.-1816.*” autora Stjepana Beretića govori o trećem po redu svjetovnom svećeniku Pavlu župniku Župe Svete Terezije u Subotici, o njegovom zauzetom pastoralnom i poduzetnom djelovanju, o uređenju i opremanju crkve, o gradnji župnoga doma te o njegovoj ulozi u postavljanu temelja glazbenoga života u Subotici.

„*Tragovi biskupa Sučića u literaturi njegova zavičaja*” autorice Katarine Čeliković govori o bibliografskim jedinicama koje se mogu pronaći u arhivskim zbirkama, monografskim publikacijama i zavičajnoj periodici (staroj i suvremenoj), u povijesnim knjigama nekad i danas. Autorica ističe kako je sve to premalo s obzirom na ono što je ovaj znameniti bački velikan stvorio svojedobno za Crkvu i za narod, za domovinu.

Svećenički put i biskupska djelatnost prikazani su u radu Ladislava Heka „*Pavao Matija Sučić, stolnobiografski i đakovački biskup iz roda bačkih Sučića Pačerskih*” posebno ističući njegov značajan doprinos u organizaciji crkvenoga života u biskupiji, u sjemeništu, u nastavnim programima, u katalogiziranju knjiga buduće biskupijske knjižnice, aktivnom djelovanju u javnom životu.

Pisani tragovi koji se nalaze u dokumentima i knjigama autora: biskupa Strossamyera, Matije Pavića, Milka Cepelića, Emerika Gašića, Stjepana Maroslavca i Nikole Andrića prikazani su u radu Mirka Ćurića „*Biskup Pavao Sučić u djelima đakovačkih autora*”. Iščitavajući njihova djela autor osvjetljava lik i djelo biskupa koji je svega tri godine bio na biskupskoj stolici u Đakovu i ostavio više „nego dobar dojam”.

Njegov život i djelo kao biskupa bosanskog ili đakovačkog i srijemskog u radu su na temelju arhivskih dokumenta Nadbiskupskog arhiva u Đakovu prikazali Pero Aračić i Anto Pavlović. Biskup je pripadao prvoj generaciji svećenika koja je u cijelosti završila teološko školovanje, prema tadašnjem novom državnom programu teološkog obrazovanja. Za đakovačkog biskupa imenovan je 4. lipnja 1830. godine. Svečano je ustoličen u Đakovu 13. lipnja 1831. i svoju službu obavljao je do 1834. kada je preminuo. Biskup je bio glasoviti pisac propovijedi te jedan od najvećih bibliofila svoga doba.

Radovi autora publicirani u ovom zborniku žele otrgnuti zaboravu osobu, lik i djelo biskupa koji je u Đakovu djelovao tri godine. Njegovo svećeničko služenje u drugim župama i biskupijama ocrtava lik čovjeka koji je svoj život posvetio službi Bogu, čovjeku i domovini.

Zbornik radova u povodu 250. obljetnice rođenja biskupa Pavla Sučića želi potaknuti i druge da se u današnjem vremenu nadahnjuju njegovim životom i djelom. Zbornik je izdala Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti- Zavod za znanstveni rad u Đakovu, a uredili Franjo Šanjek, Pero Aračić i Mirko Ćurić.

Tihonija Zovko